

(ח) אין הקב"ה מונה דפים אלא שעות – זה ג"כ שגור בפי כל, ולענ"ד לא נמצא בשום מקום. ובברכות (כה:)
איתא אנו עמלים ומקבלים שכר, וידוע מה שכתבו המפרשים דעל עצם עמלות ג"כ מקבלים שכר ואכמ"ל.
שוב העירוני שהביאו הפלא יועץ (ערך למוד).

(ט) אין חכם כבעל נסיון – מובא בעקידת יצחק (שער יד).

(י) אין לך דבר העומד בפני הרצון – לא נמצא, וכדומה לזה עי' זוה"ק (ח"ב קסב): "כל מלין דעלמא לא תלין אלא ברעותא".

(יא) אין שמחה כהתרת הספקות. הביאו הרמ"א בספרו תורת העולה (חלק א פרק ו) בשם חכם אחד, וז"ל: ואמרו
שם (סוכה נא): מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו והוא האמת כי אין שמחה כשמחת
התורה והשגת השכליות כמו שנאמר (תהלים יט, ט) 'פקודי יי' ישרים משמחי לב', וכבר כתב חכם אחד שלא טעם
טעם שמחה מי שלא טעם התרת הספיקות השכליות. עכ"ל. וכן הוא בשו"ת הרמ"א (סי' ה). וכן כתב הפרמ"ג
בריש הל' חנוכה (סי' תרע א"א בריש הסימן), וז"ל: כמאמר החכם מי שלא טעם שמחת התרת הספיקות לא טעם
טעם שמחה מעולם וה"ה איזה קושיא ג"כ שמחה לו, ע"כ. וכן כתב שם בסימן תרפ"ב (משב"ז סק"א) בזה"ל: וכבר
אמר החוקר אין שמחה כהתרת הספקות וכו'.

והבני יששכר (מאמרי חדש סיון מאמר ה אות יג) מביא פתגם זה בשם הרמב"ם, וז"ל: ואמר הרמב"ם מי שלא טעם
טעם התרת הספיקות (בתורה) לא טעם שמחה מימיו. וכ"כ עוד שם (מאמרי חדשי כסלו טבת, מאמר ג אות
יט) וז"ל: כמו שכתב הרמב"ם מי שלא טעם טעם התרת הספיקות לא טעם מתיקות מימיו. ע"כ. ובספרו
דרך פקודיך (מ"ע כא חלק המעשה אות ב) מביא דבר זה בשם החכם, וז"ל: כמו שאמר החכם מי שלא טעם טעם
התרת הספיקות לא טעם תענוג מימיו.

(יב) אם לא יועיל לא יזיק – לא נמצא בספרי חז"ל, ונמצא בשו"ת מהר"י בן לב (ח"ד סי' כה) ובהקדמת מחיר יין
להרמ"א.

(יג) אם קבלה היא נקבל – במסכת יבמות (עו:) ובמסכת כריתות (טו:) מצינו אם הלכה נקבל.

(יד) אם תעזבני יום יומים אעזבך – ירושלמי (ברכות פ"ט ה"ה), וכן הוא ברש"י על התורה (דברים יא, יג).

(טו) בא שבת בא מנוחה – נמצא ברש"י בחומש (בראשית ב, ב) ובמסכת מגילה (ט. ד"ה ויכל) בשם מדרש חז"ל,
ובתוס' סנהדרין (לה. ד"ה חצבה), וכעין זה נמצא במדרש רבה (ב"ר י, ט).

(טז) ברא כרעי' דאבוה – בגמרא עירובין (ע:) איתא יורש כרעיה דאבוה. ובתוס' יבמות (ג. ד"ה מקמי) נמצא הבן
כרעיה דאבוה, אבל ברא כרעיה דאבוה לא נמצא.

(יז) דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב – זה ג"כ מאמר השגור ואינו נמצא בשום מקום. והעירוני שאפשר
ליישבו עפ"י מה שאמרו במסכת ברכות (ו:) כל אדם שיש בו ירא שמים דבריו נשמעים.

(יח) די לחכימא ברמיזא – הובא ברשב"ם על הפסוק (בראשית כג, טז) 'וישמע אברהם'. והוא ממדרש משלי (פרק
כב ד"ה אולת) לחכימא ברמיזא לשטיא בכורמיזא, פי' לחכם די ברמיזא, ואילו לשוטה צריך להראות באגרוף,
ומקורו בא"ב של בן סירא. ועיי' בזה"ק (ח"א כו:) וברעיא מהימנא פ' פנחס (ח"ג רכט:) ופ' כי תצא (ח"ג רפ:).

(יט) ההכרח לא ישובח ולא יגונה – עי' מהרש"א בחולין (ז. ח"ה ד"ה א"ל).

(כ). המאבד עצמו לדעת אין לו חלק לעוה"ב – לשון זה ג"כ לא נמצא, ועיין יד שאול (יו"ד סי' שמה סק"א) ובספר
פרדס יוסף האריך בזה בפרשת נח (ט, ד) ובפרשת יתרו (כ, יג). ועי' תפארת ישראל סנהדרין (פ"י יכן אות יב)
שהביא כן בשם המהר"ט (כתובות קג: ד"ה סליק) ובלחם שמים להריעב"ץ על מס' סנהדרין (פ"י מ"ב) כתבו בשם
תוספתא דשמחות, וכתב התפארת ישראל (שם) שלא נמצא שם כן. ועי' בספר עבודת עבודה במס' ע"ז (יח. ד"ה
אמר) ומש"כ בשדה צופים (שם) ובגיטין (נז:) מה שכתבנו עוד מזה.